

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

25. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

23. ČERVNA 2019

Z obsahu:

**Postoj milosrdenství
k tyranům je prorocké
poselství**

Homilie papeže
Františka při beatifikaci
sedmi mučedníků
komunistického útlaku

2. června 2019,
Blaj, Rumunsko
- strana 2 -

**Svatí Jan a Pavel,
mučedníci**

Libor Rösner
- strana 4 -

**Srdce, které lidi
tolik miluje**

P. Štefan Ištvanik CSsR
- strana 6 -

**Den za posvěcení kněží
Kongregace pro klérus -
poselství z roku 2018**

- strana 8 -

Jak step rozkvétá

Teresa Tyszkiewiczová
- strana 10 -

Kněz Boží Prozřetelnosti

Maria Zboralská
- strana 12 -

Vizionář:

Tajemství zjevení
v Tre Fontane (60)
- strana 13 -

Oltář Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, Dolní Dobrouč (Foto © Jan Naiser)

Kněz Boží Prozřetelnosti

Kdo potkal P. Władysława Bukowińskiego nebo četl jeho „Dopisy“ a „Vzpomínky z Kazachstánu“, neměl pochybnost, že beatifikace tohoto kněze byla jenom otázkou času. Jeho duchovní postoj vyzařoval do okolí a nepřestává imponovat ani dnes.

Nejdůležitější slovo

„Velikost P. Władysława Bukowińskiego spočívala především v tom, že podobně jako veliký patriarcha Abrahám svěřil celý svůj život Prozřetelnosti,“ řekl během pohřební mše svaté kardinál Karol Wojtyła. Tehdejší metropolita krakovský znal osobně P. Władysława a obdivoval na něm „hlubokou víru, moudré slovo a neochvějnou důvěru v Boží moc“. Ten poslední rys se stal hlavním ukazatelem duchovní velikosti P. Bukowińskiego, slovo „Prozřetelnost“ zase výrazem, který se nejčastěji objevuje v jeho korespondenci.

To z ní se dozvídáme, že P. Władysław viděl díla Boží Prozřetelnosti ve všem, dokonce i v prožívaném pronásledování a nespravedlnostech. Domníval se, že když Bůh ty těžké situace v jeho životě dopouští, tak ony mají hluboký smysl. Je zapotřebí jejich významu rozumět, je třeba „jenom“ je pokorně přijmout a v těch podmínkách pracovat pro Boží království. Během cesty na desetileté vyhnanství plný důvěry psal: „Teď jedeme do Kyjeva a potom jistě ještě mnohem víc dál na východ. Tam na východě je moje životní budoucnost. Z vůle Boží Prozřetelnosti. Abych ji řádně naplnil.“

„Životní budoucnost“ P. Bukowińskiego mnohokrát zaskočila, byla totiž psána Božím prstem a ne jeho, ale jak opakoval – „tak je to jistě nejlepší“. Rok před svou smrtí, kdy mu zdravotní stav nedovoloval vydat se na misijní cestu do hloubi Kazachstánu, P. Władysław přiznal: „To není má vůle, ale vůle Prozřetelnosti – je sladké jí naprosto důvěřovat. A dokonce to v takovém případě není těžké, protože břemeno je lehké a jařmo sladké.“

Zmužilost den co den

P. Bukowiński trpělivě a beze slova postěžování snášel utrpení. Ve vězeních i v sovětských lágrech strávil více než 13 let, o hladu, v zimě, v těžké fyzické práci, v nemoci a ponižování, a nejenom že se nedal zlomit, ale také imponoval přáte-

lům v nouzi svým duchovním postojem. Franciszek Kaszyński, který byl na jedné cele s P. Władysławem, vzpomíná: „Byl silný mráz (-35 °C), strašně nás bolely nohy. Nikdy jsem neviděl, že by P. Bukowiński byl smutný nebo si stěžoval na situaci, v jaké se octl. Vždycky měl pozitivní, klidný pohled na skutečnost.“ Z úst kněze – což zdůrazňují svědkové – nikdy nevyšlo ani jedno nepěkné slovo vůči pronásledovatelům. Zajímalo ho především, jak dobývat z lidí dobro, a ne jak zdůraznit zlo. Modlil se také za obrácení Ruska. „Domnívám se,“ přiznal po letech, „že jsem se nikdy nenechal otrávit jedem nenávisti a že láska k nepřítelům nebyla jen pěkná teorie v mém životě na Východě.“

Statečnosti si vyžadovalo také plnění kněžské služby v podmínkách proticírkevního pronásledování v republikách Sovětského svazu. I zde příklad kněze formoval věřící. S. M. Klara Teresa Bitz připomíná dramatickou situaci, kdy příslušníci milice vytáhli z domu P. Bukowińskiego, který se v ten den připravoval s věřícími na mši svatou. Žena takto podává zprávu o dalších událostech: „Když odešli, P. Bukowiński přišel k nám a řekl: »Nesmím sloužit mši svatou a mám vám přikázat, abyste se rozešli. Ale přesto budu sloužit. Kdo chce odejít, ať jde, kdo chce zůstat, ať zůstane.« Nikdo neodešel. Když se kněz nebál, tak jsme se ani my nebáli.“

Dobry pastýř

P. Bukowiński si s překážkami a s obtížemi dokázal poradit nejenom nezločným duchem, ale i dvěma – jak je označoval – „léky“: trpělivostí a důvěrou. Nehledal také jinou životní cestu. Byl naprosto přesvědčený, že Bůh ví, co je pro něho nejlepší, a že když někdy dělá něco prostřednictvím ateistů, ukazuje mu místo a způsob, kterým má naplnit kněžské poslání. Takto vysvětloval blízkému řeholníkovi: „V celé úplnosti doceňuji dobré srdce milovaného Otce, s jakým mi radí snadnější život. Zdá se mi, že se nemýlím, že Boží vůle pro mne je život ne lehčí, ale obtížnější, kdo ví, zda ne tak

těžký, jaký jsem nedávno prožil. Dal bych si i já líbit určité ulehčení v životě, kdyby nebylo potřeb fideleských [tj. věřících], extrémně velikých.“

P. Władysław ostatně považoval odříkání za věc pro kněze úplně normální. Když v roce 2001 v Astaně (Kazachstán) Jan Pavel II. světil seminář a diecézní centrum pojmenované po P. Bukowińském, připomenul slova blahoslaveného o tom, že kněz musí být připraven se nešetřit, a je-li to třeba – dát i život za Kristův ovčín. V dopisech přátelům kněžím apoštol Kazachstánu psal: „Vznešený pojem dobrého pastýře je prakticky nerozlučně spojen s obětí a s utrpením »za svoje ovce«. (...) Právě my (kněží) máme jít životem cestou »těsnou a strmou« a svítit dobrým příkladem všem, co »jsou v tom domě«, a nepřimo i v zemi.“

„Nejsem sám“

Milostí kněžského povolání P. Bukowińskiego bylo i to, že ačkoliv žil den co den vzdálený od vlasti a od společenství kněží, necítil se osamocený. Těšil se z korespondence s blízkými a chtěl ji, ale nezpůsobovala to, že ho osamocenosť netrápila. Vysvětloval spřáteleným manželům: „Jako Vy, milí Wackovi, nejste sami, protože žijete spolu, tak ani já nejsem samotný, poněvadž – když užiju slov sv. Pavla – nežiji už já, ale žije ve mně Kristus« – můj Božský Mistr a můj Spasitel, který mě navštěvuje ve Svatém přijímání.“ Z Eucharistie P. Władysław čerpal sílu realizovat životní misi. Mše svatě sloužil také v táborech a ve vězeních, i když tak riskoval vlastní život. O jeho radikalismu a úctě k Eucharistii svědčí fakt, že byl schopný vypít Krev Kristovu včetně vši, která spadla z prýčny do kalichu, aby nezmarnil ani kapku Spasitelovy Krve. Dennodenně se odevzdával do Boží Prozřetelnosti v modlitbě a do ochrany Matky Boží. Nebylo náhodou, že zemřel s růžencem v ruce.

Ideál „maličkosti“

Těžká práce pastýře duší vzdáleného od vlasti, bez věhlasu a ocenění, vyžadovala od kněze, jemuž předpovídali skvělou kariéru v církvi, nejenom velkou lásku k jemu svěřeným ovečkám, ale také pokoru. A té se, jak přiznal, musel učit: „Tenkrát (v mládí) jsem se do určité míry domníval, že to já prokazuji Bohu milost,

a nyní bez přehnaných iluzí týkajících se vlastní osoby vidím, jak velikou milost mi Bůh prokázal a nadále prokazuje. To se týká i toho, že jsem tady. (...) Ano. Mám za co děkovat Prozřetelnosti!“ V podobném duchu psal P. Antonín Chomickému: „V posledním dopise jsi mi přál veliké pocty (...). Pocty nejenom proto, že jsou nereálné, ale byly by dokonce děsivé (...). Víc mě přitahuje ideál maličkosti než to, co mě v životě minulo a k čemu jsem přinejmenším nedorostl.“

Ten ideál se projevoval rovněž v asketickém a skromném životě P. Bukowińského. Nehledal pohodlí a neshromažďoval materiální věci. Celý jeho majetek představovaly knihy a malý kufřík, ve kterém přechovával liturgické náčiní. Kromě tohoto vlastnictví si ponechával prakticky jenom věci potřebné k životu a o zbytek se dělil s potřebnými. Případ farnice Františky Balické, které P. Władysław předal celou sbírku ze mše svaté „na mléko pro dítě“, nebyl ojedinělý. Jeho dobrota a štedrost byla totiž všeobecně známá mezi věřícími v Kazachstánu. Pomáhal lidem bez ohledu na jejich náboženství, kulturu, národnost nebo světový názor. „Jeho svědectví se jeví jako přehojnost činů milosrdenství pro duši i tělo,“ shrnul působení kněze papež František.

Apoštolova radost

Svědkové uvádějí, že P. Bukowiński si nejenom nestěžoval na těžké podmínky života a pastýřské práce, ale přijímal je s radostí. Samotný pobyt v Karagandě nazval v jednom z dopisů „milostí převyšující všechny nejmělejší představy, a dokonce i touhy“. Mnohokrát zdůrazňoval, jak je Bohu vděčný za svou životní cestu, a že by ji neměnil za žádnou jinou. „Daleko od rodných končin,“ psal, „nejsem ani trochu zarmoucený a vůbec se nepovažuji za nějakou oběť osudu. Úplně naopak, děkuji Bohu za všechno. Myslím, že po celou tu dlouholetou dobu života jsem vždycky byl a jsem dosud správným člověkem na správném místě.“ Za duchovní závět blahoslaveného kněze Władysława Bukowińského je možné považovat slova: „Abychom do konce poctivě plnili vůli Prozřetelnosti v přesvědčení, že to je v našem životě nejlepší a nejvíce hodno touhy.“

Z Milujcie sie! 5/2016 přeložila -vv-

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (60)

10. Poslední výzvy (Dokončení)

13. března 2000 (Dokončení)⁽¹⁾

„Vy, andělská a svatá kategorie, jste se dali světu a svět se ve vás ubytoval. Vraťte se k řeholní a zasvěcené jednoduchosti. Vy jste svatí pro pomazání a zatracujete sami sebe pro pekelnou troufalost. Váš úkol je misionářský, jste ve světě, ale ne ze světa, který je pod satanskou mocí dovolenou Bohem. Svět od vás očekává, že uskutečníte misionářské dílo, které vám svěřil můj Syn. Žijte Krista; vy znáte, ale nechcete nést tíhu pro spásu lidí. Kříž je těžký, protože ho nesete bez mého Syna, Slova učiněného člověkem, který přijal tělo ve mně, své neposkvrněné Matce. Ježíš chce po vás, abyste byli zapálenými plameny spravedlnosti a lásky, abyste připravili srdce pro jeho návrat, až bude soudit. obraťte se a obraťte duše vám svěřené; žijte Krista v jeho Církvi, jedné, svaté, katolické, apoštolské a římské, a budete Kristovými v poslušnosti a lásce ke třem bodům víry, světla a lásky: k Eucharistii, k Neposkvrněné a ke Kristovu zástupci a Petrovu nástupci.“

„Moji synové, spásou není sjednotit všechna náboženství a učinit z nich jeden shluk bludů a omylů, ale obrátit se k jednotě lásky a víry.⁽²⁾ Nemůže se ustavit jedna církev, protože Církev je už ustavena, aby přijala kajícího, který je v omylu a v bludu. Lidé mají žít Církev, a ne Církev žít je. Lidé musí být přesvědčeni o pravdě. Jestliže kolísáte a svlékáte se,⁽³⁾ nejste již v kněžské vůni a pozbyli jste podstatu nauky, nebude vám již nikdo naslouchat, ale opustí Církev a půjdou do shromáždění bludařských a modloslužebných chatrců. Dávejte si pozor na falešná srdce, modlete se a učte pravdě, abyste je obrátili, zachránili ze satanských, světských a tělesných pařátů a uvedli na cestu pravdy, aby obdrželi život daný Kristem, který, když byl na kříži, s pokorou a trpělivostí prosil Otce, aby jim, budou-

li prosit o odpuštění, odpustil v síle jeho krve a nehleděl na jejich prvotní neznalost: »Odpusť jim, protože nevědí, co činí.« Tj. neuznali v člověku Kristu Boží Slovo učiněné člověkem. Nauka Církve je nauka Krista, Slova, mého Syna, a já jsem Matka Církve. Neměňte nauku, ale změňte svá srdce, abyste žili tuto nauku pro svou spásu a spásu bližního, který netrpělivě čeká na váš návrat k čistému prameni evangelia.“

11. Budoucnost (První část)

Na dvou mramorových deskách podlahy chrámu sv. Petra v Římě, a to přímo před oltářem vyznání,⁽⁴⁾ Cornacchiola identifikoval „dva obrazy protivníků Církve, is-

lámu a Ruska“. Obrazy, které nepřestával nikdy ukazovat těm, jež doprovázel při návštěvě baziliky, a které v jednom ze svých realistických snů také osvětlil Janu Pavlu II.: „Vysvětluji mu, že Církev bude napadána ve smyslu náboženském a politickém.“

(Pokračování)

*Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Panna Maria od Zjevení zjevuje Brunovi Cornacchiolovi na konci jeho života tři důležitá poselství. Ta byla již takřka celá publikována v předchozích číslech našeho časopisu. Dnes otiskujeme již jen zbylou část posledního třetího poselství. Panna Maria se v něm obrací na kněze, řeholníky a řeholnice. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ Je zajímavé, jak zde Panna Maria klade do protikladu dvojí jednotu: falešnou synkretickou jednotu všech náboženství bez rozlišení pravdy a bludu a pravou jednotu Církve ve víře a lásce. [pozn. překl.]
- ⁽³⁾ Vzhledem k předchozímu textu se jedná o slevčení kněžské kleriky či řeholního hábitu. [pozn. překl.]
- ⁽⁴⁾ Tedy před hlavním oltářem nad hrobem sv. Petra. [pozn. překl.]

ŽIVOT Z VÍRY

SEDM KROKŮ K DOBRÉ ZPOVĚDI

Michal Zamkovský • *Ze slovenštiny*
přeložila Eva Mešková

Tato knížka nemá být jen zpovědním zrcadlem, ale především praktickým pomocníkem, který nám ukazuje, jak se vrátit zpět k milosrdnému Otci. Autor, známý slovenský redemptorista, vysvětluje v sedmi bodech základní atributy dobré zpovědi a nabízí návod na prožití svatě zpovědi jako setkání s milujícím Otcem. Zaměřuje se i na správné pochopení kajícího skutku a ukazuje, jak lze po dobré zpovědi vykročit do života.

Paulinky • Brož., 115x175 mm, 72 stran, 125 Kč

EVANGELIUM NA KAŽDÝ DEN 2020

Knížka kapesního formátu chce být každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Je zde také vždy odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti svátku či památce daného dne.

Paulinky • Brož., 104x145 mm, 488 stran, 109 Kč

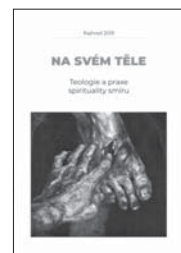

NA SVÉM TĚLE • TEOLOGIE A PRAXE SPIRITUALITY SMÍRU

Boží Syn se stal smírnou obětí a tak zachránil svět. Každý z nás může objevit příležitost připojit se k našemu Pánu a spolu s ním usmiřovat lidstvo s Bohem. A právě v této knížce nalez-

ne čtenář vysvětlení i konkrétní rady, jak tuto možnost využít a stát se smírnou obětí. Zvláště může napomoci těm, kterým do života vstoupí utrpení a kterým hrozí pokušení malomyšlně nebo utrpení jen jaksi bez užtku přetrpět. Vždyť objevit pozapomenutou možnost obětovat se pro smír je i v naší době velmi účinné a potřebné. Vyšlo s církevním schválením Biskupství brněnského.

Česká provincie Kongregace sester
Těšitelů Božského Srdce Ježíšova
Brož., A6, 64 stran, 25 Kč

ŽIVOTOPIS SVĚTCE

DO AKCE JDE TITUS

Jozef Luscoň • *Ze slovenštiny přeložila Lenka Ripperová* •
Ilustrace Adrián Giac

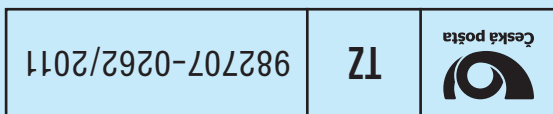
Čtivý životopis salesiána Tita Zemana, který byl blahověčen 30. září 2017 v Bratislavě, je inspirující především v jeho odhodlání riskovat všechno pro záchranu duchovních povolání a také tím, že po nespravedlivém odsouzení a mučení neztrpěl, nezkrivil páteř a nadále si byl plně vědom toho, že je služebníkem Páně. Uctít jeho ostatky a poprosit o přimluvu je možné také v České republice, v kostele sv. Jiří ve Štítarech na Znojemsku, kam byl uložen kousek jeho ostatků už půl roku po jeho blahověčení. Vyšlo s církevním schválením Biskupství brněnského.

A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci
s Maticí cyrilometodějskou s. r. o.
Brož., A5, 128 stran, 25 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1